

[H. F. Ulrichsen.]

Ord sige, at vi maa regne med ogsaa i det kommende Aar kun at faa et yderst ringe Kontingent Turister sydfra. Det har hidtil været saaledes, at Strømmen over Nord-søen af engelske Turister har været stigende. Den er steget fra 1925 til nu til det dobbelte; den steg særligt i 1932 som Følge af Valutaordningen. Det er en af Valutaordningens faa Goder, at den har skaffet saa overordentlig mange Turister her til Landet, fordi de nye Forretningsbindelser bevirkede, at engelske Forretningsfolk kom hertil, og de trak deres Venner med bagefter. Der er ingen Tvivl om — ja, det kan ligefrem ses baade af Arten af Turister og af Tidspunktet —, at det var Valutaordningen, Handelsforbindelsen med England, der betød det store Plus i Antallet af engelske fremmedbesøgende. Men nu er der sket det, at vi for første Gang i en længere Aarrække har set en Nedgang i Antallet af overnattende engelske Turister. Det synes med andre Ord, som om vi nu er blevet mættet fra det engelske Marked. I 6 Maanedere af 1937 boede der i København 11,025 Englændere og det foregaaende Aar 11,242. Nedgangen er ikke stor, men det er første Gang, der er en Nedgang, og man kan med andre Ord ikke regne med en stadig Stigning i det engelske Besøg. Det tyske Besøg vil vedblive at være næsten Nul, og man maa derfor regne med, at det hovedsagelig bliver Svenskere og Nordmænd, hvis Tal er steget meget stærkt efter Aabningen af den nye Rute til Frederikshavn, navnlig Tallet paa Automobil-Turister, der kommer hertil, og som jeg sagde før: for deres Vedkommende spiller den nyopfundne Statistik-Façon ingen som helst Rolle.

Ved mine Bemærkninger under Finanslovdebatten i Fjor synes det, som om jeg har opnaaet, at Turistpropaganda-Materialet er blevet bedre. Det kan stadig indeholde Banaliteter, men det er ikke mere som for et Aar siden fuldt af de mest aabenbare og grove Fejl. Jeg kan heller ikke undlade med en vis Tilfredshed at konstatere, at den Kritik, jeg fremkom med her i Folketinget i Fjor af Danmarksfilmen, paa Basis af det, der siden er kommet frem, nærmest synes at faa Karakteren af en Slags Ros. Jeg fremkom med en meget saglig Kritik, under hvilken jeg anførte, at Filmen

var middelmaadig og ikke lavet med virkeligt Kendskab til Udlændinges Psyke. Men siden den Tid er der fremkommet saadanne Meddelelser om Filmens Virkning, at mine Bemærkninger, som sagt, tager sig saa spagfærdige ud, at jeg tror, at de, der blev fornærmet over mine Bemærkninger, nu nærmest har været glade ved dem. Den 25. September blev Filmen vist i Warszawa, og Bulletinerne gaar ud paa, at den faldt fuldstændig igennem. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Ord om, hvorledes Filmen virkede i Amerika. Det er meget, meget skarpe Udtryk, og det drejer sig oven i Købet om en anden og forbedret Udgave af Filmen, altsaa en bedre end den, jeg kritiserede. Dèr lyder Kritikken saaledes:

„Filmen var uhyre mislykket, en første Klasses Fiasko, Billederne var saa mørke og utydelige, at man aldrig har set Mage dertil o. s. v., o. s. v.“

Det er en af de mere afdæmpede Udtalelser om denne Film, som jeg kritiserede i Fjor.

Jeg har dernæst et Ønske. Jeg vil gerne have optaget til Forhandling det Spørgsmaal, om der ikke kan gøres noget rationelt for Pensionisterne fra før 1919. Ved Lønningsloven af 1919 indførtes der ikke blot nye Pensionsregler, men Lønningerne steg overordentlig stærkt, og det viste sig forholdsvis hurtigt nødvendigt at give visse Understøttelser til de Pensionister, der var pensionerede efter de før Lønningsloven af 1919 gældende Regler. Efterhaanden er mange af disse Pensionister afgaaet ved Døden, og det Understøttelsesbeløb, der bliver ydet, er derfor nu kun paa en 600 000 Kr., medens det oprindelig var paa 1 Mill. Kr. Men jeg synes, der er noget for Staten uværdigt i, at Enker efter Tjenestemænd, som blev lønnet i Overensstemmelse med de før 1919 gældende lave Lønsatser, der ikke svarer til det nuværende Prisniveau, skal ansøge om en Hjælp i Stedet for at faa en rimelig Pension — deres afdøde Ægtemænd har jo udført et tilsvarende Arbejde for Staten som de senere pensionerede Tjenestemænd — og kun faar en Understøttelse, saafremt det kan paavises, at de ikke fra anden Side har Indtægter. Jeg synes, som sagt, det er en uværdig Ordning, og at det maatte være naturligt ved første givne Lejlighed